

[12/10/2025, 07:43] M: Selamün aleyküm Seyyidim. Ellerinizden muhabbetle, hürmetle öperim.

Müsaadenizle bir hal arz etmek isterim.

Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullahil Azim.

Allahümme salli alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Seyyidinâ Muhammed.

Sübhanallahi ve bihamdihi vallahu Ekber.

Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh.

Eûzübillahimineşşeytanirracim.

Bismillahirrahmanirrahim.

Hak olmayan her şeyden Rabbime sığınırım.

Teveccühünüz, himmetiniz ve duanız bereketiyle bir hal ikram edildi.

Dün gece ilk olarak Rasulullah sallallahu aleyhi veselleme karşı tekrar yoğun bir özlem ve aşk hali oluştu. Sonrasında Rabbime karşı mahçup hissettim bir sebepten dolayı. Üzüldüm ağladım.

Sonra yatsı namazlarımı kılıp uyumaya niyetli idim. İçimde farzı kılarken çok yoğun bir çekim ve hasret oluştu. Namaz esnasında oluşan bu çekim sonucunda farz ile birlikte lütfedilmiş bu hal içindeyken son sünneti kıldım. Bu çok yoğun çekim ile Rabbime tüm varlığım ile yönelme niyetiyle iki rekat daha kılmak istedim. Kalbime düşen bir mana ve his ile de çağrılmış hissettim.

Bu iki rekat sonrası iki rekat daha iki rekat daha derken 2 saat süre geçti. Kaç rekat oldu saymadım.

Bu 2 saat içinde çok latif anlar oldu. Bir vakit sağımda ve solumda onlarca meleğin beni izlediği görüldü. Duygulu gibi diyeceğim ilginç bir şekilde bakıyor çok dikkatli izliyorlardı.

Bir vakit geldi insanların rüyalarına sanki suya atlar gibi girer bir halde kendimi bulduğum görüldü. Sevdiğim insanlar geldi aklıma, ilk olarak siz, Uras, İlayda ve güzel bir şekilde şifa ve güzel olan her şey niyeti ile lütuf edilenleri paylaştım.

Bir vakit geldi vücuduma ve her zerreme sarıya altın rengine çalan nurun tastamam yayıldığı görüldü. Bu halde iken cennette gezilip meyvelerden yenildiği görüldü. Sizin makamınız ziyaret edilip oranın güzelliği, neşesi, güzel akışı hissedildi ve izlendi. Rasulullah sallallahu aleyhi vesellemin makamı ziyaret edilip Rasulullah sallallahu aleyhi vesellemin adeta ayaklarına kapanacakken beni tutup kaldırdığı ve bana sarıldığı görüldü. Elhamdülillahi Rabbilalemin. İhlas suresi okuduğum vakitlerde onun sesi de işitildi. Elhamdülillah. Varlık âleminin en şerefli, en güzeli Muhammed sallallahu aleyhi vesellem Efendimize selam ve salât daim olsun ve öyledir.

Şu mana düştü kalbime: Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem "Rabbim seni zikredecek kimse kalmayacak şu müminlere desteğin olmazsa" derken evvelen ne kendi canı ne müminlerin canı için, her şeyden evvel ve her şeyden üzere Allahu Teala'nın Hakkı için, zikredilmesi hakkı için, O'nun zatı için istemişti bunu, ümmetini en çok seven ve selametini en çok isteyen Resul olduğu halde. Muhammed sallallahu aleyhi vesellemin Allah sevgisi ve Allah'ı hamdı tüm mahlukat bir dağ olsa o dağın zirvesinin de üstünde, semada en yüksekteki bir yıldız gibiydi.

Allah'ın hakkıdır zikredilmek. Çünkü O Allah'tır. Huvallehu ila ilahe illa hu, el Vahid el Ehad. Kullu şeyin halikun illa vecheh. La meşhude illallah.

Allahu Ekber. Allahu Ekber. Allahu Ekber. O'nun şanı ne yücedir. O'nun şanı bizim canımızdan varlığımızdan da yücedir. Yeter ki o bilinsin.

Sübhanallah. Sübhanallah. Sübhanallah. Yaratması, zatı, her şeyi eksiksiz, kusursuz, mükemmeldir. Bizleri ona kulluk ile şereflendirmiştir.

Elhamdülillah. Elhamdülillah. Elhamdülillah. Hamd O'ndandır ve Hamd O'nadır. La faile illallah. Her şeyin güzelliği O'na hamdın yansımasıdır. O'nu hamd etmek en güzel zikirdir. Elhamdülillahi Rabbilalemin.

Sonra bir vakit insanların kalplerine dokundugum ve dokununca onların yine lütuf edilmiş olan sarı altın rengi gibi olan nurla kaplandığı görüldü.

Geçen 2 saat ile öyle ki teheccüd vakti girdi. Teheccüd ve vitri de kıldım. Gönlümde uyumadan devam etmek isteği ve niyeti vardı ve Allah'a mahçup olmak istemedim ama Rahman merhamet etti ve emanet olan şu cana merhamet nazarıyla bakıldı, emanete riayet ve en güzel şekilde Allah'a hizmet niyeti ile uykuya gittim.

Elhamdülillah.

Seyyidim, haddimi aşmaktan size sığınırım ancak arz etmem gereken bir husus daha vuku buldu.

Meleklerin temaşası halinin akabinde, sanki manevi duvarlarının inceldiği bu anda bir perde kalkmış gibi cinni varlıkların varlığının hissedildiği bir hal de oluştu. Bu esnada bana musallat olmak istercesine bakan iki suret görüldü birbiri ardına.

Biri; sağ gözü kıpkırmızı kan çanağına dönmüş, gözünün beyazına kan oturmuş, sanki bu görülen ve ikram edilen hallere binaen şer ve hasetle bakan birisiydi, benden nefret ediyordu adeta.

Diğeri; simaen bu antik Yunan Roma heykellerindeki Zeus tiplemesine benzeyen kötü nazarla bakan bir suretti.

Bu suretler zahir olduğuunda acizane Rabbime sığındım, 'Hak olan Allah'tır' diyerek kalbimi halimi bozmadan, Rabbime yönelik olarak kalıp O'ndan muhafaza dileyip sebat ettim. Elhamdülillah, Rabbim bu niyaz sonrası bu nazarlardan beri eyledi beni ve latif olan haller devam etti. Lakin Seyyidim, bu sadece benimle kalmadı; hemen akabinde Uras da odasında uykusundan uyandı ve yanıma geldi. Fısıltılar duyduğunu ve uyandığını söyledi. Zatınızın himmetine, duasına muhtacım.

La ilahe illallah Seyyidina Muhammedin Resulullah.

Istikamet ve maksat Rabbimiz Allah ve dileğim onun rızasıdır. Elhamdülillah, bir kulum.

[12/10/2025, 10:16] M: Seyyidim bir de size yazdıktan sonra biraz istirahat etmek niyeti ile odaya çekilince uyuyakalmışım.

İki tane rüya hatırımda kaldı.

Bir rüyada Uras zincirli bir kapının zinciri ile oynuyor. Diğer taraftan görevli bir kişi arkasında başka bir kişiyle geliyor zinciri düzeltmeye çalışıyor.

Önümde İlayda var Urasa yakın. Ona diyorum hemen mudahele etsin diye Urasa da zincirle oynamasın diye.

İlayda mudahele ediyor sonra eve geçiyoruz. Evde bakıyorum İlayda bir şeye üzölmüş. Ben namaz kılıyorum. Ne oldu ne sıktı canını deyince benim ona mudahele et dememden bir şekilde üzölmüş. Ben de o an belki hızlı telaslıca söylemiş olabilirim ama sana kaba konuşmadım ve kötü bir şey de söylemedim diyorum. O yine de üzgün. Ben aslında niye böyle oldu anlam veremedim ama içim özellikle namaz sonrası olduğu için de rahat göğsüm ferah hissediyordu.

Bir başka rüyada da babamla bir yere seyahat ediyoruz arabayla. Ben kullanıyorum. Arabayı sanki İstanbulda tarihi yarımada da Cağaloğlu tarafında bir yere doğru

sürüyoruz. Sizin de alakalı olduğunuz bir iş veya size geliyoruz ama daha kalabalık bir grupla hep birlikte buluşacağız.

Arabayı tam bir sokağa getirince orada bu gruptan birisi bize işaret ediyor park edelim diye. Söylediği yere arabayı park ediyoruz iniyoruz.

Ben tam çalınmasın diye içinde önemli şeyler olan çantaları bagaja koyalım diyorum babama. Bakıyorum onda sağ arka kapı ile uğraşıyor. Ben kapıyı açmaya çalışıyor sanıp yardım etmek için yanına gidiyorum ve kapıyı güçlüce çekip açıyorum. İçimden de hah tamam oldu derken o da diyor ki "ben burayı kilitlemeye çalışıyordum". O böyle deyince ben duruma ve hale gülüyorum. Sonra çantaları bagaja atıyorum ve oraya güzel bir koku da sıkıyorum bagajın içine.

Babam hala kapıyla uğraşırken bir bakıyorum arabanın sol yan aynası yok. O halde gelmişiz. Onu gorunce de bir gulme alıyor beni, babama da söylüyorum o da görüyor. Gülme hali ona da bulaşıyor. Orada bizimle ilgilenen adamcağıza da mahçup olmayalım diye gülmeyeyim diyorum ama böyle zorladıkca da daha çok gülme alıyordu.

[12/10/2025, 13:02] M: Seyyidim bir ormanda yürüyorum. Tüm varlık Bismillahirrahmanirrahim ve Elamdülillahi Rabbilalemin zikretmekte. Sübhanallahi velhamdulillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber.

[12/11/2025, 15:28] M: Seyyidim bana sihhaten fiziken bir hal dokundu.

Geçen gün lütfedilen hale mudahele gibi olan şeyler neticesinde olumsuz bir etki olarak olmuş olabilir mi bu

[12/11/2025, 15:57] M: olayım Seyyidim inşallah.

Duanizi teveccühünüzü istirham ederim. Fiziki halim yönelmemi zorlaştırmaktadır. Sübhanallahil Azim velhamdulillahi Rabbilalemin ve la ilahe illallahu Muhammedin Resulullah vallahu Ekber. Bu da bir imtihandır. Elbette Rabbime döneceğiz.

(Burada mürit kabza giriyor)

[12/16/2025, 09:17] M: Rabbimin güzel kıldığı ve hikmet verdiği Seyyidim, affınıza ve müsaadenize sığınarak size danışmak istiyorum devam etmekte olan ve beni hüzne ve

düşüncelere gark eden bir hususu, zira kalbim, halim ve bundaki hikmetler size aşıkardır.

Dün akşam sizinle konuştuğumuz vakit iyi hissettiğim için içinde bir ümitle mutlulukla konuya çok değinmemiştim ama bu sabah uyanınca tekrar gerisingeri bir hissiyat olunca ivedilikle size geldim.

Seyyidim kendimi beğenmediğim ve kınadığım bir hal içinde buluyorum. Kendimi daha sabırsız, huysuz, sevimsiz hissetmekte, nefsimin sesini duymaktayım. Bu halimden utandığım için bu halimden razı olamıyorum ve bu durumda sabretmek elimden pek gelemiyör. Niye böyle hissettiğimi veya nasıl çıkacağımı da bilemiyorum.

Sanki içimde güzel olan şeyler azalmış da onun yerine olumsuz nazarlar, vesvese ve nefs ekseninde olumsuz bir şeyler dolmaya çalışıyor. Bundan beri olmak, uzaklaşmak, Allahü Teala'nın ve Rasullullah sallallahu aleyhi vesellemin nuruna tüm varlığimla her bir zerremle yönelmek istiyorum tekrar daha da güzel bir şekilde.

Rabbimin merhameti, rahmeti ve latif ikramları, Rasullullah sallallahu aleyhi vesellemin sevgisi ve himmeti, zatinizin duası, teveccühü ve himmeti ile güzel bir şekilde ilerlemekte iken böyle bir hale girmiş olmak beni üzmemde, utandırmakta ve kendimden adeta şüphe ettirmektedir.

Allahu Teala'nın, Rasullullah sallallahu aleyhi vesellemin veya sizin beğenmeyeceğiniz bir amelim, düşüncem, halim, sözüm oldu da o yüzden mi böyle sanki annesinin kucağından inmiş bir çocuk gibi bir yoksunluk içinde kalmış halde hissediyorum diye düşünmekteyim.

Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, kendime zulmettim ve zulmediyorum. Rabbim merhamet etsin, tövbemi kabul etsin.

Bana kabın daha da büyüdü şeklinde bir bilgi vermişsiniz Seyyidim. Bu hal bu duruma mi özgüdür?

Bu hususta öğrenmem gereken dersi öğrenmek, aşmam gerekeni aşmak için, daha güzel olmak için, daha sabırlı olup ve dahi bu yolda yürümek için Allahü Teala'nın rızasına, rahmetine ve merhametine, Rasullullah sallallahu aleyhi vesellemin sevgisi ve himmetine ve zatinizin duasına teveccühüne ve himmetine muhtacım.

İç yüzünü kavramam mümkün ise daha çok sabır gösterebilirim inşallah diye düşünüyorum.

[12/21/2025, 07:57] M: Selamün aleyküm kıymetli Seyyidim.

Gece manevi tesiri yüksek bir rüya gördüm. Hayırlara vesile olsun inşallah. Müsaadenize sığınarak paylaşmak istedim.

Eskiden lisede yatakhane de bir seneliğine oda arkadaşım olmuş olan ama düzeninden çok memnun olmadığım ve yollarımı da bana karşı bir davranışı (gıybetimi yapması) sebebiyle ayırdığım eski bir tanıdığım ile karşılaşıyorum rüyamda. O beni ve ailemi ve tanıdığımız birtakim kimseleri bir yere götürüyor. Mesela şu anki iş yerindeki ekipte bir Alman kız var, onu ve bizi (İlayda Uras ben) yine lisede de arkadaşım olan ama aslen daha üç yaşında tanışmış olduğum (Berat isminde, 11 Mart doğumlu benden 3 gün sonra Berat kandilinde doğmuş) eski bir çocukluk arkadaşım var gerçekte artık pek görüşmediğim ve biz onların evinde kalıyoruz hep birlikte.

Ama sonra bu eski oda arkadaşım bana ilginç bir su arıtma sistemi gösteriyor. Annemlerin eve de bizim gerçekte hiç olmamış olan ama rüyada bizim olan eve de konuyor bu sistem.

Sonra bu eski oda arkadaşım bizi bir yıkık üç katlı binaya götürüyor konaklamak için. Ev yıkılmış yani aslında ama ilginç bir şekilde katları harabe şekilde duruyor, bazı yerlerinde ufak yangınlar var. Evin çatı katında artık üstü gökyüzüne tamamen açık olan en üst katında biz (İlayda Uras ben) kalıyoruz gece.

Sonra ben ve Uras ile bu yatakhane de bir sene oda arkadaşım olmuş olan kişi ile bir yere çorba içmeye gidiyoruz. Oturup çorba içiyoruz. Herkesin birlikte karışık oturduğu

bulduğu yere oturduğu uzun masalar olan bir yer. Orada orba içiyoruz. Dergah gibi. Herkes erkek ve Müslüman. Sohbet ortamı var.

Sanki orada veya başka bir yerdeki görüntüde de ortada bir silsile var. Sanki böyle ilginç bir masanın mı bir teknolojik aletin mi üzerinde havada asılı duran nurani ufak küreler gibi. Buna bakınca içim aşktan yanıyor. Çünkü baktığım anda kalbime düşüyor ki bu küreler ve silsile soy silsilesi olarak Efendimiz Rasullullah sallallahu aleyhi vesellemin soyu ve silsilesi.

Ama ilk göründüğü haliyle sıralama tam doğru değil. Bunu düzeltmeye niyet ediliyor. Orada hayırlı bir bilge gibi saçı sakalı ağarmış bir yaşlı adam bu küreleri hareket ettirerek doğru bir şekilde sıralamaya alışıyor. Bu insanın iini ya da en azından beni daha da yakan bir ateşe sebep oluyor. Güzel anlamda yani aşk ateşi gibi nurani bir ateş gibi. Artıyor ve içim eriyor aşktan.

Rüyanın bir yerinde de birilerini arabayla hastaneye götürüyorum, çocukları hasta olduğu için sanki. İnsanlara yardımcı oluyorum.

Bu rüyamda görmem gereken hikmet nedir, manevi halim neye işaret eder? Himmet ve dualarınızla yol gösterirseniz minnettar olurum.

Sonrasında Teheccdde Rabbim beni kendisine çok yakın, çok muhabbetli hissettirdi. Elhamdülillahi Rabbilalemin. Sübhanallahi velhamdulillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber.

Ellerinizden muhabbetle hürmetle öperim.

[12/21/2025, 18:44] M: Mümin

Semi

Basir

Kadir

Musavvir

Bari

Nur

Hannan Mennan

Vekil

Bu esmalar kalbimde aklımda ısındı

[12/21/2025, 18:45] M: Ellerinizden muhabbetle öperim, gözümde tüttünüz

[12/21/2025, 18:49] M: Gönlüm zaten sizinle muhabbet içindedir

[12/21/2025, 19:21] Ali abi Seyyidim: Bu eşyaları tane tane edeple oku

[12/22/2025, 21:53] M: Seyyidim niyet ediyorum Allah ve Resulü Muhammed Sallallahu aleyhi vesellem huzurunda, sizin de sahitliginizde güçlü kuvvetli bir mümin olmaya, şeytani lainin vesvesesine, oyunlarına, ilmine ve etkisine karşı sapasağlam durmaya, sabırlı sebatli bir şekilde kulluk makamında acziyetimle ama iman ile durmaya.

Bu niyetimin, muradimin tez zamanda tecellisi için bana vereceğiniz emir, görev, ödev, bilgi, ilham ve ne varsa yapmaya, yerine getirmeye, dinlemeye, öğrenmeye, anlamaya, hissetmeye talibim, müteşekkirim, razıyım. Yardımınızı himmetinizi istirham ederim. Ellerinizden hürmetle öperim.

(23 aralık itibarı ile mürit 11 Aralık'ta girdiği kabzdan çıkmaya başlıyor)

[12/23/2025, 15:47] M: Bir de geçen gun rüyamda gördüğüm ismi Berat olan 3 yaşında tanıştığım ama yıllardır görüşmediğim eski arkadaşım bugün durduk yerde yazdı görüşelim diye

[12/23/2025, 18:11] M: ben anladım ki durduğum için böyle oluyor Seyyidim, ben buraya durmaya değil, Rabbimin aşkı ile yanıp da, başkalarını ısıtmaya, yaralarını sarmaya geldim. Durunca Allahın lütfettiği enerji beni tüketiyor

[12/23/2025, 18:11] M: Allah gönlüme çok büyük hayırlar düşürüyor

[12/24/2025, 13:22] M: Selamün aleyküm Seyyidim. Dün teveccühünüz ve himmetiniz bereketi ile bir hal ve idrak ikram edildi bu aciz kula. Müsaadenize sığınarak bunları arz etmeyi dilerim.

Bismillahirrahmanirrahim. La havle ve la kuvvete illa billah. Sübhanallahi ve bi hamdihi.

İdrak ve niyet, "Elhamdülillah" üzerinedir. Ben niyet ettim ki, bana bakanın, beni düşünenin, benimle konuşanın, beni nazarına alanın kalbine "Elhamdülillah" zikri düşsün; varlığımın her zerresini bu zikir kaplasın; adeta yürüyen, nefes alan, kalbi atan, kanı damarlarında, bedeni dünyada dolaşan bir "Elhamdülillah" zikri olayım. Elhamdülillah Seyyidim. Zira bir kul ancak her zerresi ile Allah'ı hamd ettiği zaman kulluğun izzeti ve şerefi onun varlığında tam olur.

Dün 10'da olmasa da 10'u 10 geçe Resulullah sallallahu aleyhi vesellem ile 10 dakika huzur ve bereket niyeti ile oturduğumda, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hemen tebessüm eder halde görüldü, sarıldım, onun o gülümsemesi yok mu, insan o gülümsemeyi görünce daha başka bir şey istemez oluyor, öyle bir gülümseme, insanı mahzunca ama büsbütün ve aşkın bir sevinç ve muhabbet hali kaplıyor. Oturdu, yanına oturduğum ve başımı kucağına alıp mübarek eliyle sevdiği görüldü. Elhamdülillah.

Dün gece yatsı namazında da Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem tekrar görüldü, bu sefer nurdan bir küreyi verdiği görüldü, "bu emanete sahip çık" dediği duyuldu, "emrederseniz ya Resulullah, peki bu nedir" deyince de, "bu imanın nurudur, onunla diğerlerini, ümmetimi aydınlat" dediği duyuldu. "Emredersiniz ya Resulullah" dedim. Elhamdülillahi Rabbil Alemin. Rabbim lütuf ve kerem sahibidir. Kerim ve Latiftir. Elhamdülillah, şükürler olsun.

Ellerinizden hürmetle, muhabbetle, özlemle öperim Seyyidim.

[12/26/2025, 18:19] M: Seyyidim maneviyatımda güçlenmek, büyümek ve fetih için teveccühünüzü himmetinizi istirham ederim, ellerinizden hürmetle muhabbetle öperim.

[12/28/2025, 18:55] M: Seyyidim İsa aleyhisselam ile rabita esnasında İsa aleyhisselamin mübarek eli ve parmağı ile kafamdaki bir yeri gösterdiği görüldü. Kafamın ortasında üst ve ön tarafa doğru benim tüm düşünce sureçlerimi etkileyen, maneviyatta veya rüyada olan şeyleri algılayisimi da etkileyen ve bir ölçüde engelleyen, birinin adeta bir ustalık eseri bulunuyordu.

İsa aleyhisselam daha önce öğretmiş ve vermiş olduğu nefesi nasıl almam gerektiğini, burnumdan yavaşça o nurlu nefesi alırken kalbimden yukarıya ilk önce "elhamdülillah ya Halık" sonra "elhamdülillah ya Halık, ya Bari, ya Musavvir" zikri ile nurun burnumdan çekilen nefesteki nur ile nasıl birleşeceği ve kafamdaki o yere gideceği gösterildi. Bunu yapınca oraya nur sirayet etmeye başladı. Elhamdülillah çok şükür Rahman'a rahatlattı beni ama tam geçmediğini hissediyorum. Biiznillah inşallah Rahmanin lütfu, ihsanı ve ikramları ile, Resulullah sallallahu aleyhi vesellem ve İsa aleyhisselam ve zatinizin himmetleri ve bu aciz kulun gayreti ile geçecektir.

Her bir zerrem ve benim soyumdan gelen her bir kişi tüm zerreleri ve varlığı ile bu yola adanmış bir şekilde kabul olunsun inşallah. Kurban olayım Allah azze ve celleye, onun Resulü Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi veselleme, Rabb Teala'nın tüm Resullerine, Kur'an'ı azimüşşana, ümmeti Muhammedin hayrına ve sifasına.

Lütfen bir şans daha verin Seyyidim bu aciz kula.

Ellerinizden hürmetle muhabbetle öperim.

[12/29/2025, 10:22] M: Selamün aleyküm ve rahmetullah Seyyidim.

Dün Rasullullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz ile 10 dakika geçirirken, Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem sanki bir koltukta ya da sandalyede ya da hafifçe yerden yüksekte bir şeyin üzerinde oturuyordu. Sallallahu aleyhi vesellemin önünde Çağrının ve benim yerde oturduğumuz başlarımızın üzerine Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem tarafından nurdan birer küre konulduğu görüldü. Bu nurdan küre konulduktan sonra kafamın içine doğru nüfuz etti ve bir rahatlama sekine hali verdi, erime ve genişleme güçlenme gibi hisler manalar hissettirildi. Sizi ve başka bazı kardeşlerimiz de görüldü bu gördüğüm olurken.

Elhamdülillah. Çok şükür Rahmâna.

Çağrıya da anlatmak geldi içimden onunla da bu güzel musahedeyi ikramı paylaştım.

Ellerinizden hürmetle muhabbetle öperim.

[12/29/2025, 20:25] M: Seyyidim, müsaadenize sığınarak bir hal arz etmek isterim.

Eûzübillahimineseytanirracim Bismillahirrahmanirrahim.

La havle ve lâ kuvvete illa billah.

Sübhanallahi velhamdulillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber.

Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem ile rabıta esnasında, Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem görüldü. Sonra Hazreti Ali r.a. görüldü. Hz Ali'nin r.a. sana bir emanet vereceğiz bunu taşıyacaksın dediği duyuldu. Emanet olarak bir kitap ve bir kılıç verildiği görüldü.

Elhamdülillah.

[12/31/2025, 10:22] M: Sizi rüyamda görmek nasip oldu bu sabah.

Rüyamda sizin yanınıza geliyordum.

Karnımız acıkmısti. Ben de nasıl halletsek diye düşünürken bir pizza alayım geleyim diye düşünüyordum ama temiz malzemeler kullanan temiz bir yer olsun temiz insanlar yapsın diye niyet ediyordum.

Sonra derse katılan kardeşlerin bazılarının da olduğu toplandığı bir evin olduğu yere gidiyorduk. Başka bir şehirde veya beldede gibiydi. Siz bir yere uğrayıp öyle gelecektiniz. Ben girince aslında vaktidir diye namaz kılmak istiyordum ama onlar namazı ben eve girerken bitirmişti. Ben de siz bir yere uğrayıp geleceksiniz, siz gelince sizinle beraber kılarız diye sizi bekliyordum.

Rüyada size bir hal arz ediyordum bir de. Siz de bana bir şeyi böyle mi yapmak istediğimi soruyordunuz. Ben de haller gelip geçiyor Seyyidim önemli olan istikamet diyor ve Allah'ı diliyordum.

[1/2, 08:58] M: Salamün aleyküm Seyyidim.

Dün gece de sizi rüyamda gördüm. Bir mücadele içindeydik bir şeyler ile yoğun olarak. Hem insandan hem cinniyattan bir şeyler ile uğrasmaktaydık. Deccale bağlı birileri vardı. Bir şey artık değişmişti, onu konuşuyorduk sizinle. Daha farklı oluyordu. Bir ilimle alakalı bir konuşma da oldu ama maalesef hatırlamıyorum, çünkü Uras normalde hiç uyanmadığı bir saatte uyandı geldi ve korktum kötü şeyler gördüm dedi. Onun yanına gidip ilgilendim, haliyle rüya yarım kaldı, yazma fırsatım da olmadı.

Yatmadan önce, gece ve sabah namazlarında yogunlastim dua ettim Seyyidim.

[1/2, 22:11] M: Salamün aleyküm Seyyidim.

Müsaadenize sığınarak size kısaca bir hal arz etmek isterim.

Eûzübillahimineseytanirracim. Bismillahirrahmanirrahim. La havle ve lâ kuvvete illa billah.

Bugün İsa aleyhisselam ile rabıta esnasında Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem de görüldü. iki Allah Resulü aleyhisselatu vesselamdan nur sirayet ettiği görüldü. Sonra kalbimden önce 4, sonra 40, sonra 400, 4 bin, 40 bin sonra daha da fazla sayıda nurdan iplik çıktı bunlar başka insanların kalplerine bağlandı. O kadar çok iplik vardı ki en sonunda sağım solum üst al her yön bu nurlu ipliklerden tamamen nurdan görüldü. Elhamdülillah. Şükür Rahman'a. Ve estağfirullah.

Rabbimden dilerim benim istikametim O'dur. Haller gelir ve haller geçerler.

Hikmetini siz daha iyi bilirsiniz Seyyidim.

Ellerinizden muhabbetle hürmetle öperim.

Bugün inşallah daha iyisiniz? Sağlığınıza, fethinize duacıyım.

[1/3, 16:41] M: Seyyidim biz covid olmuşuz, Rabbimin ya Şafi esmasının tecelliyatındaki hikmete ihtiyacım var demek ki Allahü Teala bu hastalığı verdi. Çok şükür Rabbime. Elhamdülillahi Rabbil Alemin. Alan da veren de O'dur.

Ya Hayy ya Şafi zikri ile birlikte olmaya gayret ediyorum.

Fiziken zorlanma hali vücudumda artarsa müsaadenize sığınarak ancak uzanarak veya rahat oturarak katılabileceğim katılabilirsem bugünkü derse.

Uygulamayı da bugün paylaşmak istedim, siz güzel demiştiniz, inşallah daha da güzel olmuştur. Hayırlara güzelliğe vesile kılsın Rabbimiz.

Ellernizden öperim hürmet ve muhabbet ile.

[1/4, 15:39] M: Rahmet peygamberi, gönlümüzün sultanı Resulullah sallallahu aleyhi vesellem ne güzeldir. Onun gülümsemesi aleme bedel.

Onu yaratan Allah ne güzeldir.

Ümmeti Muhammed ne güzeldir.

İnşallah hayır, bereket, şifa, rahmet ve muhafaza ümmetimiz üzerinde tam ve daim olsun.

[1/5, 12:31] M: Salamün aleyküm Seyyidim nasılsınız inşallah bugün?

Dün gece Teheccüd sonrası hemen uyuyamadım.

Salavat getirirken tüm Resullere, ve tüm meleklerle de getirirken sağım ve solumdaki meleklerle de getirmek istedim. Ama isimlerini bilmediğim için (kendi özel isimlerini) bilseydim diye dilerken önce inkişaf kelimesi sonra yüntekir kelimesi duyuldu. Bunlar bir anlama sahip mi diye bakınca da Arapça kelimeler olduğunu gördüm. Benim öncesinde bildiğim kullandığım kelimeler değildiler.

[1/5, 12:32] M: Bu olmadan önce de uyku uyanıklık arası bir halde idim, Netanyahu ile ilgili yakın zamanda bir değişiklik olacağı manası oldu

[1/5, 20:54] M: Halim size ayandır. Edebi aşmak istemem, sadece siz uygun bulursanız ve nasıl ve hangi vakitte uygun bulursanız o şekilde ve vakitte arz etmeyi dilerim. Ellerinizden muhabbetle hürmetle öperim.

(Bu mesaj sonrası telefon görüşmesi oluyor

Telefon görüşmesinde mürit şöyle anlatıyor bu mesajdan sonra:

Maneviyatta Resulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimizin mübarek baldırları görüldü. Sonra kollarını yukarı kaldırıncı koltuk altları ve sonra da mübarek nübüvvet mührü sırtında bir yumurta gibi sol tarafa yakın ama yumurtanın sanki üst kısmı sağa yatmış olarak görüldü.

Burada mürşit niye diye soruyor Baldır dedikten sonra bunun üzerine mürit utanıyor, bilmiyorum efendim diyor, yani dizinin altı diyor ama utandığı için sonra resmen Kabz haline giriyor, dayanamayıp aşağıdaki mesajı atıyor görüşme sonrası)

[1/5, 21:56] M: Seyyidim böyle mübarek ve önemli bir konuda yanlış anlaşılmaktan çok çekinirim, çok utanırım, o yüzden tekrar yazmak istedim, zira rahat edemedim.

Öncelikle affedin.

Diz altında olup ayak bileğine kadar olan bölgeye anatomik olarak Türkçede baldır diyorlar diye öyle söyledim. Sözlükte de öyle geçiyor ama sanırım yanlış anlaşılmaya meyilli olabilen bir kelime.

Affedin lütfen. Yanlış bir intibaya sebep olmak da istemem.

Estağfirullah.

Rabbim ve Resulü sallallahu aleyhi vesellem de affetsin inşallah beni.

Edebi aşmak şöyle dursun edebi aşmak ihtimali dahi olmasından korkarım, beri durmak isterim. Rabbim beni beri eylesin. Her kelimimi net eylesin inşallah.

Ellerinizden hürmetle öperim.

[1/6, 12:56] M: Seyyidim hastalık sebebiyle uykusuz kalmıştım dün gece maalesef Teheccüde uyanamadım, sanki uyurken enseme düğüm atılmış gibi hal var, duanız ve teveccühünüze muhtacım, istirahat ederim. Ellerinizden öperim.

[1/7, 08:45] M: Seyyidim dün himmetiniz ile bir kavrayış oldu. Nefsimde gizliden gizliye bir kendini beğenme hali olduğu ile yüzleştim.

Ben demek, kendimi beğenmek veya beğenmemek, ben ile ilgili bir şeye üzölmek veya sevinmek hatta bir şeyi kendim için ummak dahi hepsi şirk gibi geldi. Dua ederken dahi Rabbim beni şöyle kıl, şöyle şeyler ver bana demek. Çok utandım. Ben demek gayrılık değil mi? Allah'tan gayrı ne var? Bunun mutedil yolu nedir? Hikmetinizi istirahat ederim.

[1/8, 20:44] M: Rabbim razı olsun ikinci itibari ile sağlık olarak daha iyi hissetmeye başladım dualarınız ve teveccühünüz ile.

Bugün beş dakikanız olur mu Seyyidim misafirliktesiniz yine ama olmazsa inşallah yarın.

[1/8, 20:59] M: Seyyidim dün böyle bir görüntü göröldü. Lain bir gölün başında duruyordu. Yarım ay vardı ve meteor yağmuru olarak görünen bir şeyler vardı. Gölden bir şey çıkmasını bekliyordu sanki.

[1/8, 20:59] M: Yarım ay ve meteor yağmuru

[1/8, 21:00] M: 16-17 Kasım tarihi uyuyor sadece 2026 senesinde ay ve meteor yagmuru acısından

[1/10, 09:07] M: Selamün aleyküm Seyyidim.

Himmetiniz ile evvelsi gün yatsı namazı sırasında oluşmakta olan bir yıldızın içinde gibi hatta o yıldızmış gibi hissettim. Öyle ki o ateşten merkezi oluşuyordu, katman katman oluşuyor ve yüzeyi de yarıyor idi. Oluşması böyle zor hareketli ve yoğun bir süreçti.

Dün de yatsı namazı sonrası bir başka görüntü ve hal oldu. Nurdan çok geniş ve yoğun bir şekilde etrafına yayılmış yaprakları olan çok güzel görünen bir ağaç göründü ve geldi, göğsüme yerleşti. Kökleri göğsümü çok sıkı kavradı ve derinlere doğru uzandı. Sanki göğsümden bir ağaç çıkıyor gibi oldu. Varlığı hissediliyor. Sanki nefes alırken o ağacın güzel kokusu geliyor. Elhamdülillah.

[1/10, 21:07] M: Seyyidim varlığınız sizi tanıdığım İlk günden itibaren hayatıma güneşin doğuşu oldu. Elhamdülillah. İyi ki varsınız. Rabbim sizi var etsin, bizleri birlik içinde dirlik içinde kılsın. Gönlümüzde muhabbet olduğu müddetçe ne gurbet, ne kar kış, ne zulüm bize dünyayı dar eder. Rabbim bizleri de ümmeti Muhammede şifa, bereket, esenlik, hayır ve hidayet vesilesi kılsın inşaallah.

[1/11, 11:30] M: Seyyidim bildiğim bilmediğim bir kusurum, hatam olduysa Estağfirullah ve sizin affınıza sığınırım. Herhangi bir konuda telaş etmekten de Rabbime sığınırım.

[1/12, 23:38] M: Şam Kudüs ve Mekke arasında bir hat var hissedildi Seyyidim, bu hat gözün görmediği bir tünel gibi veya damar gibi adeta manevi bir hat. Burada bir aksaklık gibi tutukluk gibi bir hal var. Normalde Şam ve etrafı Mekke'den (Kâbe-i Muazzama'dan) çok yoğun bir enerji ile beslenen bir yer. Burada bu enerji kanalını akışını bir şekilde tekrar aktive etmek lazım ya da engeli kaldırmak gerekli? Bu tam olduğu zaman Şam'daki birinin Kâbe nuruyla adeta nefes alması guclenmesi aydınlanması lazım. Zaten Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem mübarek doğumu ve hayatı ile Kâbe enerjisi öyle güçlenmiş öyle güzel olmuş ki, Şam fethedilmesi ancak kadermiş.

Cebrail aleyhisselam ve zatinizin himmeti ile Şam'da tefekkür halinde iken maneviyatta Kâbe'nin mübarek nurundan çekiş hissedildi oraya doğru. Zaten bunun olması sonucunda bu hat fark edildi.

(Burada kabzdan 6 Ocak girdiği kabzdan çıkmaya başlıyor)

[1/12, 23:46] M: Şam, Kudüs, Mekke ve Medine'ye güçlü bir çekim hissettiriliyor. Zahiren de gitmek isteği vardır

[1/17, 18:10] M: Selamün aleyküm Seyyidim.

Bir hal arz etmeyi diledi bu aciz kul, himmetiniz ve teveccühünüz ile ikram edilmiştir.

Estağfirullah estağfirullah estağfirullah.

Bismillahirrahmanirrahim.

La havle ve lâ kuvvete illa billahil Azim.

Sübhanallahi velhamdulillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber.

Tefekkür esnasında maneviyatta Resulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz görüldü, mübarek avuçlarından Kevser içirdi, bunu takiben nur göğsüme indi, kalbime ve gogsumun iki yanına yayıldı. Letaiflere sirayet etti. Adeta etrafa doğru bir genişleme yayılma hali oldu, insanlar hissedildi, insanların kalpleri hissedildi, insanlar sevildi, taş toprak sevildi, her bir zerre sevildi. Her bir zerre ne kadar güzeldi. Rabbimizin buyruğu ne kadar güzeldir.

Resulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz sonrasında bir seccade ve tesbih verdi. O seccade üzerinde oturunca ve o tesbih ile tesbihat yapınca çok yoğun ve derin bir his oldu. Zikirlerin hikmeti açıldı, zikirler derinleşti, yoğunlaştı. Elhamdülillah. Elhamdülillah. Elhamdülillahi Rabbilalemin.

Allahümme salli ve barik ve sellim ala Seyyidinâ Muhammedin ve ala Ali Seyyidina Muhammed ve ala Ehli Beytihi ve ala ashabihi ecmain, ve ala cemii-l enbiyai vel mursalîn, ve ala külli alemil melekut ve ala ümmeti Muhammed.

Istikamet Rabbim ve rızasıdır. La faile illallah.

Ellerinizden öperim.

[1/23, 21:52] M: Seyyidim, müsaadenizle himmetiniz, duanız ve teveccühünüz bereketi ile ikram edilmiş halleri arz etmeyi diledim.

Euzübillahimineşşeytanirracim, Bismillahirrahmanirrahim.

La havle ve la kuvvete illa billahil Azim. Sübhanallahi velhamdülillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber.

Kur'an-ı Azimüşşan'ın beni yoğun olarak çektiğini hissediyorum bir süredir. Ramazan-ı Şerif'e girmeden hem Arapça olarak dinleyerek hem de mealini okuyarak hatmetmeye niyet ettim. Her gün elimden geldiğince dinliyor ve okuyorum.

İki gün önce İsa Aleyhisselam ile rabıta esnasında yoğun bir nur sirayet etti. Birtakım manalar görüldü, hissedildi, hamd hali yoğunlaştı. Sonrasında iki rekat namaz kılarken sağımda Resulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz, solumda İsa Aleyhisselam vardı. Namaz kılarken dizlerim zor tutuyordu, sırtım ve vücudum ağırlık ve yoğunluktan öne doğru eğilmişti. Rabbime edebimi korumak ve edep ile dosdoğru bir halde kulluk makamında durmak için gayret ederek teslim olmuşum ve yakîn hali ikram edildi. Elhamdülillah. Anlatmak için kelimeler kifayetsizdir.

Ertesi gün, yani dün de Resulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile rabıta esnasında bir hal oldu. Adeta yok oluyor gibi hissettim. 'Elhamdülillah' diye zikrettim. Zikirler tamamen kalpte ve sonra sadece her zerrede olmaya başladı. Sonra anlatılamayacak bir hal zuhur etti.

Sonra aklıma bir mana düştü: "Allah ve Resulü yok olmamı istese; ama bedenlen zahiren değil de sanki hiç yaratılmamış gibi olmayı dilese, emre teslim olurum."

Ancak sonra baktım ki içimde bir korku peydah oldu.

Bu korku şöyleydi:

Hiç yaratılmamışçasına tamamen yok olsaydım, hiç var olmamış gibi olurum. O zaman Allahu Teala'yı nasıl severdim? Ben artık yoksam O'nun varlığına nasıl şahadet

getirirdim? O zaman O'nu bilemezdim, O'nun sevgisine mazhar olamazdım. Bu düşünceyle, O'nu hiç bilmemek ve sevgisinden mahrum kalmak, cehennemden de korkunç göründü. Öyle ki; cehennemde olmak dahi "Allahu Teala için var olmak" ve "Allahu Teala'nın varlığını bilmek" olduğundan, yok olmaya göre daha yeğdi. Çünkü Allahu Teala'yı bilmek, sevmek, O'na yakın olmak istiyorum; ahiretten dileğim de O'nun Cemaline bakabilmektir. Nefsim o gün tamamen ikna olmuş bir halde idi. Bu dünyada da ahirette de ancak Allahu Teala'yı sevmek, O'na varmak, O'nun Cemalini görmek ile bu nefis mutmain olur. Yoksa bundan gayrı yere çıkan ameller ve niyetler ancak nefse zulümdür. Zulmedilen nefis de kendisine zulmedenden razı olmaz. Nefsime zulmedenlerden olmaktan Allah'a sığınırım.

Benim sahibime bakmaktan ve O'na varmaktan başka ne isteğim olabilir? O'nun rızası üzere var olmak istiyorum ta ki O'na varayım.

Rabia'tül Adeviyye annemizin duası olan şu sözü biraz olsun anlamak nasip oldu:

"Eğer sana cehennem korkusuyla ibadet ediyorsam, beni cehenneminde yak. Eğer cennet ümidiyle ibadet ediyorsam, beni cennetinden mahrum et. Ama eğer sırf senin rızan için, Seni sevdiğim için ibadet ediyorsam, baki olan cemalinden beni mahrum bırakma."

Diliyorum ki her nefesim, kalbimin her atışı, her düşüncem, her hareketim, atomlarımla dahi her bir hareketi, kanım, canım, bedenim, nefsim, zürriyetim ve şu aciz, mert diye görünen kula dair ne varsa; her şey O'nun için, O'nun rızası için olsun.

Seyyidim, bu halden gaflete düşmeden nasıl her an yaşamak denen işe devam edilir? "Halvet der Encümen" nasıl olur? Bakıyorum bazen bir dünya işini tefekkür ederken fazla dalmışım. Nefsime uyup Allahu Teala'nın razı olmayacağı bir şey yapacağımdan olmasa dahi, o an o kalben zikirde belki olamamışım, belki olduysam bilememişim.

Sonra fark edince utanıyorum.

Hız. Hanzala'nın r.a. korkusu gibi veyahut Hız Ömer'in r.a. Hız Huzeyfe'ye r.a. isminin münafıklar listesinde olup olmadığını sormasını bir an bir nebze olsun anlar gibi (haddim değildir) ben de kendimi pek münafık olma korkusunda ve utancında buluyorum. Bazen bu korkudan içim daralıyor ve dünya bana dar oluyor.

Bana emriniz nedir Rabbimin güzel kıldığı Seyyidim? Halim size ayandır. Ellerinizden hürmetle muhabbetle ve özlemle öperim. Rabbim size inşallah şifa ve fethi mubin ihsan etsin.

Kendi nefsimden, kendimden Allahu Teala'ya sığınırım. O'ndan bir gayrılığım varsa hep bu 'ben'dendir. Benden O'na sığınırım.

La faile illallah. La ilahe illallah.

[1/25, 14:11] M: Çünkü o ancak alemlere bir rahmettir.

Rauf ve Rahimdir ümmetine.

Resulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimize benzemek isterim, güzel olmak isterim.

Kendim için de değil, O'nu çok sevdiğim için ve O'nun ümmeti için. Biz hem O'nun ümmettindeniz, hem O'nun ümmetine aidiz hem de ümmet bizlere hepimize O'nun emaneti. İnsan en sevdiğinin emanetini ancak başı gözü üstüne koyup her nefesiyle emaneti korumak için amel edebilir.

Bu ümmet için en güzel şey Resulullah sallallahu aleyhi vesellemdir. O yüzden O'na benzemeyi dilerim. Her hareketimde, düşüncemde, nefesimde ve amelimde O'nun gibi olmak istiyorum. O'na kurban olurum. Anladım ki O'na en büyük kurbanlık her halimizle O'na benzemeye çalışıp ümmet ümmet diyerek öyle amel etmek. Niyetim biiznillah budur ve inşallah bizzatihi kendi nefsimden ve sonra ev eşrafımdan başlayan ümmetten tanımadığım kişilere kadar uzanan tüm ümmete kadar her şeyiyle her bir kimseyle bu emanete layık olmaya, en sevdiğim insanın emanetine O'nun kadar hassas, Rauf ve Rahim ve digerkam, merhametli, sevimli, hayırlı, bereketli, şifalı olma niyetiyle gayretiyle her nefesimi alırım. O'na ulaşmak haddim olmasa da, O'na yaklaşılmaya ve O'na benzemeye çalışmak boynumun borcudur.

Allahümme salli ve sellim ve barik ala Seyyidina Muhammedin ve ala ali Seyyidina Muhammed ve ala Ehli Beyt ve ala ashabihi ecmain ve ala Ümmeti Muhammed.

[1/26, 21:28] M: Seyyidim, evvela bizleri yoktan var eden, halk eden, varlığından haberdar eden, iman ve İslam nimetiyle ve kulluk ile şereflendiren Alemlerin Rabbi Allah Azze ve Celle'ye, Rabbimize sonsuz hamd-ü senalar olsun.

Allahümme salli ve barik ve sellim ala Seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Seyyidinâ Muhammed.

Müsaadenizle himmetiniz, duanız ve teveccühünüz bereketi ile bu aciz kulu kuşatan, evvelsi gün ikram edilmiş halleri arz etmeyi dilerim.

Euzübillahimineşşeytanirracim, Bismillahirrahmanirrahim.

La havle ve la kuvvete illa billahil Azim.

Seyyidim, Kalem Suresi'nin ilk ayetini bizlere paylaştığınız niyet üzere 53 defa zikrederken, manen o nurani kalemin hareket edip yine nurani satırlar nakşettiği, kalbime inşirah veren latif bir hissiyat ile müşahede edildi.

Akabinde Fatiha-i Şerife'yi 313 defa okurken sanki ruhumun bedenden sıyrılıp bir platform üzerinde yukarı doğru yükseldiği, bu acizin ise bedenindeki bilincinin o yükselişi gözleri yukarıya doğru bakarak hayretle izlediği bir hal yaşandı.

Bu seyir esnasında Hz. Ali Efendimiz'in k.v. manevi bir kılıç verdiği görüldü. Bu kılıcın "Doğruluk Kılıcı" olduğu ve bu emanetin, sırat-ı müstakim üzere, emredildigim üzere dosdoğru olmamı gerektirdiği manası kalbime düşürüldü. Öyle ki şaka manalı dahi doğru olmayan bir kelamin ağızımdan çıkmaması gerektiği hissettirildi. Bu doğru olma emri bir süredir içimde hissettirilen bir husustu. Öyle ki zahirde duruşuma dahi yansımaya başladı.

Fatiha-i Şerife ayetlerinin tekrarında ise zaman ve mekan mefhumu kalktı; sanki bir ayet aynı anda binlerce kez zikrediliyor ve bir ayeti okurken önceki ayetler binlerce kez yankılanıyor gibi sırlar ve ayetlere ilişkin şifa, hidayete erme, zaman üzerinde tasarruf gibi bazı manalar inkişaf etti, bu kula "Yakîn" hali lütfedildi.

Allahu Teala'nın ya Evvel ya Ahir ve de ya Baki esmalarının tecellisi, kudreti ve manası yoğun hissedildi. Allahu Teala'nın bu esmalarının azameti öyle yoğun hissedildi ki yoğun bir haşyet ve bir titreme geldi. Bunun üzerine ya Hakk esması kudreti ve hakikati hissedildi. Allah Hakk'tir. O gerçek olan Varlıktır. Ancak O gerçek varlıktır. Bu durumda O'na büsbütün teslim olmamak ancak gaflettendir. Burada kelimelerin kifayetsiz kaldığı bazı manalar da hissedildi. Sübhanallahi velhamdulillahi ve la ilahe illallah vallahu Ekber.

Sonrasında akşam namazını müteakip Ruhullah İsa Aleyhisselam ile rabıta halinde iken, küfür diyarı Vatikan'da, zahirde onlardan görünen ama batında teslisi reddedip hakiki Tevhid inancı üzere olan bir kulun varlığı hissettirildi. Bu kişi bir rahip de olmayabilir belki hizmetçi bir kişidir. Başkaca da hiç tanımadığım kimseler için, İsa Aleyhisselam'ın himmeti ve biiznillah Ruhul Kuddüs ile desteklenmiş Rahmani nefes ile; Ya Halık, Ya Bari, Ya Musavvir esmalarının tecellisi zuhur etti. Rahmani nefesin, Kabe-i Muazzama'dan tüm dünyaya yayıldığı müşahede edildi. Şam'da ise o sancak dalgalandı gökyüzünde ve Kâbe-i Muazzama'dan oraya nur sirayet etti. Şam'da iki mümin kardeşimi gördüm, onlar da beni gördüler. Güzel bir amel üzereydiler, aynı hayırları diliyorlardı.

Hristiyan camiasından yine tanımadığım kişilerin suretleri yüzleri göründü, onların bazıları bu Rahmani nefesten bir nasip aldılar. Allah onlara hidayet versin, hayırlara be hidayete vesile kılsın. Allah'ın dinine dönüp insanların Ahsen-i Takvime ulaşmasına vesile olsunlar inşallah.

Bir de Seyyidim, haddim olmayarak, haşa, huzur-u İlahide bir anlık konuşma gibi bir hal zuhur etti. "Rabbimin nimetleri ne güzeldir" diye tefekkür ve şükür halindeyken, kalbe manevi bir celal ile; "Nimet vermesem de şükredecek miydin?" manasında bir sual düştü.

Bu aciz kul da himmetinize sığınarak; "Rabbim, Senin her verdiğin nimettir; Sen ancak lütfeder, ihsan edersin. Sen kuluna ancak nimet verirsin." diyerek teslimiyetini arz etmeye çalıştı. Yaratılmış olmak, insan olarak Halk edilmiş olmak, Allahü Teala'nın nazarına mazhar olmuş olmak, kulluk makamında olmak, ümmeti Muhammed'e ait olmak, İslam ve iman nuru ile şereflenmek ve daha nice nimetler için bin hayatım olsa, bininde de şükretmekten gayrı bir şey yapmasam, şükürde yine pek eksik kalırdım. Bir su damlası alemleri dolduramaz. Gönlüme bu cevabı ilham eden Rabbime hamd-ü senalar olsun. Şükran lillah. İnşallah verilen nimetleri görmek ve şükürde gayret etme nasibi ve nimeti de ebeden ihsan edilir, lütfedilir.

Resulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz ile rabıta esnasında ise O'nun nuruna teslim oldum. O rabıtada sanki ben yoktum, sadece O vardı. Elhamdülillahi Rabbilalemin. O ne güzeldir. O Rahmani koku ne güzeldir.

Seyyidim, halim size ayandır. Bu aciz, bu yükü ve bu emaneti, edebe uygun Allah rızası için Allah rızası üzere nasıl taşır?

Rabbim ihsan ve lütuf etmese O'na şükrümü eda etmekte dahi acizim. Ancak şükrümü arttırması için O'na dua edişim dahi O'nun izni ile O'nun verdiği bir nimet ve nasiptir. Hamd âlemlerin Rabbi Allahu Teala'yadır.

Ellerinizden hürmetle, muhabbetle öperim.

Kendi varlığımdan ve benliğimden Allahu Teala'ya sığınırım.

La faile illallah. La mevcude illa Huvel Hakk, Huvel Evvelu, vel Ahiru, vel Baki. La ilahe illa Hu.

[1/26, 22:16] M: Seyyidim, yine müsaadenizle, az önce arz ettiklerime ek olarak, bugün yaşanan diğer manaları da paylaşmak isterim:

İsa Aleyhisselam ile rabıta halindeyken, kendisinden yoğun bir nur yansıdığı sirayet ettiği ve zikir halinin iyice yoğunlaştığı hissedildi. Sonrasında Allahu Teala'ya karşı bir yakın hali doğdu. Bu halde Allahu Teala'nın kulları ve yarattıkları üzerindeki mutlak

tasarrufu ve hakimiyeti derinden hissedildi. Kalbime gelen mana ile anlaşıldı ki; Allahu Teala'ya yakın olan seçilmiş kullarının tasarrufu da, ancak Allah Azze ve Celle'nin izni, iradesi ve kudreti dahilinde, O'nun verdiği yetki kadar mevcuttur.

Bu anlayışla, zatınızın manevi tasarrufundaki bazı incelikler de bu manada hissedildi: Huzurunuzda sormaya niyet ettiğimiz soruların unutulması, belki zahiren birer temenni gibi görünen güzel sözlerinizin aslında o anda en ihtiyaç duyduğumuz veya müteakiben duyacağımız kabul olunmuş dualar olması, namazlarda bizleri manen yanınıza alıp götürmeniz, sohbetlerinizde kalplerimize dokunmanız ve sofranızdaki lokmalarda nurun paylaşılması gibi hallerin, hep o Rabbani İzin ve yakınlık hikmeti ile gerçekleştiği görüldü.

Devamında, Efendimiz Resulullah sallallahu aleyhi vesellemin, O'nun nurunun yaratıldığı anda o haldeyken Allahu Teala'ya olan muazzam sevgisi muhabbeti hissedildi. O muhabbet öyle yoğunlu ki; Efendimiz Resulullah sallallahu aleyhi vesellem'in yaratılmış her şeye duyduğu sevginin kaynağının, temelinin, aslında onları yaratan Allahu Teala'ya duyduğu bu eşsiz aşk olduğu anlaşıldı. O'nun neden Rahmeten lil Âlemîn olduğu sırrı bu muhabbet penceresinden gönle doğdu. Bu halin yansımasıyla bu kulun içindeki muhabbet ve yakîn hali daha da arttı.

Bu esnada, etrafımı çevreleyen çok sayıdaki Allah Resulü'nden aleyhimüsselam aynı anda yoğun bir nur ve bu nurla beraber manevi bilgiler akmaya başladı. Bu bilgilerin bir kısmı görüldü, bir kısmı kalben anlaşıldı. İlyas Aleyhisselam'ın mücadelesinden görüntüler, İbrahim Aleyhisselam'ın ateşe atılma anı ve ateşin serin olması, Musa Aleyhisselam'ın Mısır'daki hayatından kesitler ve sonrasındaki mücadelesi, Eyüp Aleyhisselam'ın hastalığı öncesi, hastalığı ve sonrası ve İsa Aleyhisselam'ın hayatından Meryem anamızın da bazılarında olduğu kesitler, gibi pek çok peygamberin hayatlarından ve farklı farklı ümmetler ile yaşadıklarından kesitler şerit gibi geçti.

Ta ki, Âdem Aleyhisselam'ın bedeninin yaratılışı, dünyaya gelişi, Havva annemiz ile buluşması ve Habil'in ölümü ve ölüm anı, ölümü tadan ilk insan olarak teslimiyetine şahitlik edilinceye kadar...

Sonrasında, İsa Aleyhisselam'ın o Rahmani nefesi ve himmeti ile 'Ya Hâlık, Ya Bâri, Ya Musavvir' esmalarının nuru tüm dünyaya yayıldı. İsa Aleyhisselam, kıyamete kadar olacak bazı olaylardan kesitler gösterdi. Yeryüzünün manen ve de madden zahiren çoraklaştığı, hidayet nurunun kalmadığı, Kur'an-ı Kerim'in yeryüzünden kaldırıldığı, insanların nefislerinin elinde perişan olduğu o kurak ve zor ahir zaman halleri görüldü. O vakitte yaşayacak az sayıdaki insan için, İsa Aleyhisselam'ın himmeti ve Rahmani nefesi ile dua edildi, o zor zamana nurani nefes gönderilmeye çalışıldı.

Allahu Teala Evvel'dir, Ahir'dir, Baki'dir, Hakk'tır. Gerçek olan O'dur.

Elhamdülillahi Rabbilalemin.

[1/30, 08:09] M: Selamün aleyküm Seyyidim.

Ellerinizden hürmetle öperim.

Bu sabaha doğru teheccüde kalkınca hemen kalkmadan önceki rüyadan hatırdaki kalan Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Kur'an'ı Kerim ile ilgili Kur'an okumanın kaderi ve zamanı değiştirdiğini anlatması ve bizzatıhi bunu göstererek bu aciz kulu hayrete düşürmesi idi. Elhamdülillah şükür Rahman'a.

Rüyanın bu kısmına geçmeden önce İlayda ve beni vampir gibi (böyle olduklarını sonra görüp öğrendiğimiz ama en baştan bir gariplik hissettiğim) insan veya insan gibi görünen varlıklar yakalıyordu. Bunlar nefislerine kapılmış bir şekilde bize zarar vermeye çalışıyordu. Sanki bir şekilde mücadele ediyor ve onlara karşılık verip Allah'ın bize merhameti, iyilik ve nimeti ile oradan uzaklaşıyorduk.

Sonra bilmediğimiz, tanımadığımız adalarda önce denizde suyun içinde ve kıyıya yakın olarak, sonra kıyıda ve bilmediğimiz şehirlerde güneşin çok olduğu, kumun olduğu yerlerde dolaşıyorduk. İlayda kıyıda bir kağıt buluyordu. Üzerindeki notta yazan ismin bir arkadaşının (adı Esin) ismi olduğunu düşünüyordu. Ama öyle olmadığını söylüyordum nota bakıp. Böyle söylemem İlaydanın hoşuna gitmiyordu sanki ama gerçek böyle göründü. Nerede olduğumuzu bilmesem ve olduğumuz yerleri tanımasam da bir yönlendirme ve bir çekim hissiyatı vardı. Kalbimin derinlerinde bunun verdiği bir güven hissi vardı.

Sonra koskocaman bir kütüphanede gördüm bizi veya kendimi. İki üç katlı ferah bir yerdi. Her yerde kitaplar vardı.

Rüya ne zaman ve nasıl ilk paylaştığım sahneye bağlandı hatırlamıyorum. Elhamdülillah, Efendimiz sallallahu aleyhi vesellemin sesi, verdiği eman, rahatlama, düştüğüm hayret, şükür hissetmek, Rabbimin ilmi ve Rabbimin azameti karşısında yoğunlaşan haşyet duygusu oldu. Çok şükür Rahman'a. Uyanır uyanmaz Rabbimin şanı için teheccüd kıldım. Sübhanallahil Azim velhamdulillahi Rabbilalemin ve la ilahe illallahu Muhammedin Resulullahu vallahu Ekber.

İyilik ancak Allah'tandır. O'na sığınırım.

[1/30, 18:42] M: Seyyidim, bir de bir süredir kendimi Arapça konuşurken gördüğüm duyduğum vakitler geliyor aklıma, manen. Arapça öğrenme isteği yoğunlastı son zamanlarda. Araya hastalık girdi. Ama biraz araştırmış ve kaynaklar bulmustum. Anladığım kadarıyla konuşulan Arapça farklıdır yere göre. İlgimi en çok Levant Arapçası çekti. Sanıyorum sizin de konuştuğunuz Arapça budur, doğru mu Seyyidim? Bir öneriniz var mıdır bu hususta?

[1/31, 10:58] M: Selamün aleyküm Seyyidim, geçen gün bir tefekkür esnasında bir mana düştü, ya da bir teşbih, şöyle ki:

Bir Sultan bir kişiyi sarayına misafir çağırdığı zaman, misafir giden edebini takınır, en temiz ve güzel şekilde gider, edebiyile gittiğinde de oradayken vay sarayın süsleri ne güzelmiş, halısı ne incelikliymiş, divanları ne rahatmış, manzarası ne güzelmiş demeye gitmez. O misafir, oraya Sultan'ın Cemal'ini görmeye gider, Sultan ile muhabbettir maksadı, edebiyile durur, ikrama şükürlüdür, bilir ki edebi ve şükür kadar ağırlanır, edep şükür bilmez ise, Cemal'e bakmak için muhabbetle orada değilse, süse nakşa aldanırsa, şımarırsa kapıdan kovulur.

[1/31, 11:32] M: bundan da şöyle bir şiir çıktı

(Burada mürit kabz veya bastı artık gelen geçen bulutlar olarak gören ve yakın ve teslim hisseden bir halde. Sonra bu hali yitiriyor mu?)

Bu âlem bir Sultan sarayı; Cihan da içre, can da içre.

Kimi nakşa takılır kalır, Kimi sırrı bulur, an da içre.
Nimet gelir, bir perde olur, Hâl görünür, gölge olur.
Tecelliye gönül verenler, Mücelliyi görmez, zayi olur.
Vecde dalan yolda uyur, Zevke varan menzil sanır.
Bilmez ki hâl suret-i gölgedir, Gölgeye kanan, Güneş'i yitirir
Saray geniştir, maksat birdir, Yol uzundur, vuslat birdir.
Ne dünya hanında eyle konak, Ne hâl burcunda eyle durak.
Sanma ki şu varlık çoktur, O'ndan gayrı bir "var" yoktur.
Zahirde bin renk vursa da, Batında O'ndan yâr yoktur.
Evvel O'dur, varlığın başı, Ahir O'dur, yolun varışı.
Fânidir şu cümle âlem, Baki olan; yalnız Hû
Nimet uçar, hayal geçer, Hâl doğar, alevlenir söner.
Baki olan ancak Sultan'dır, Gerisi hep bir seyr ü sefer.
Surette kalan Canan'dan olur, Yolda kalan, "buldum" sanıp avunur
Sevenler halden bilir, tek gaye, O Cemal'e kurbanlıktır.

[2/1, 13:41] M:

Selamün aleyküm Seyyidim. Müsaadenize sığınarak size birtakım haller arz etmek niyeti vardır.

Euzubillahimineşeytanırracim. Bismillahirrahmanirrahim.

La havle ve la kuvvete illa billah.

Sübhanallahi velhamdülillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber.

İstikametimiz her an, her nefeste, her zikirde, her kalp atışımızda, her zerremizde ancak Allahu Teala ve rızası olsun inşallah.

Evvelsi gün İsa aleyhisselam ile rabıta esnasında, Hz. Ali Efendimizin kv daha evvel bu fakire "emanet" olarak verdiği "Doğruluk Kılıcı" dediği kılıcı; rabitanın daha başında bu kez İsa aleyhisselam elinde gördüm. Ben ne olacağını daha idrak edemedim İsa aleyhisselam, o kılıcı karnım ile göğsüm arasına sapladı. Canım yanmadı, şaşkınlık oldu. O darbe ile oradan siyah zift gibi bir şeyin döküldüğü görüldü. O esnada nefsim bir haller olduğu hissedildi ve nefsimin sanki şehadet getirmeye biraz yaklaştığına dair bir his doğdu. Aynı vakitte, yakında bulunan cinni bir varlığın da İslam'a adım attığı müşahade edildi. Arada bir iki sefer rabitanın bittiğini düşünüp kalkmaya yeltendiğimde İsa aleyhisselam oturmamı söyledi ve

uzun bir süre daha devam etti birtakım zikirler ve nefsim ve bu varlık üzerindeki nurani bir sirayet etme hali.

Sonraki gün, yani dün, İsa aleyhisselam ile rabita esnasında İsa aleyhisselam'ın hayatından bir kesit görüldü. Burada İsa aleyhisselam elini kaldırdı ve elinden çıkan nurlar orada ölü bulunan kimselerin naaşlarına temas etti ve ölüleri biiznillah dirilttiği bir hal görüldü. Bunun hakikati özü nasıldır diye bir düşünce veya mana gelince bir anda o halden çıkıldı ve bu sefer tüm dehşeti ile kıyametten görüntüler görüldü. İnsanların topluca dirilmesi, o günün o dehşeti görüldü. Arada Uras'ı uyutmam gerektiği için rabitaya ara verince Rabbim merhamet etti ve Uras'ı sanki bunları hiç görmemiş gibi uyutup sonra derse katılmak için geldim, sizinle selamlaştık ve sonra Cemil kardeşimin ricası üzerine görüntüyü paylaştım. Sonra ders başladıktan hemen sonra ben aslında rabitaya o vakit devam etmiyorken bu görüntüler ve hal geri geldi.

Bunun üzerine şu anlaşıldı:

Kıyamet vaktindeki gibi insanların dirilmesi ve o günün dehşeti gösterildi. İman etmiş bir kul olmama rağmen, o an Rabbimizin azameti karşısında büyük bir titreme ve korku hasıl oldu, aklımın tutulduğunu hissettim. İçimde daha önce tatmadığım bir dehşet oldu. Kimsenin kimseyi tanımadığı gün, annenin çocuğunu bıraktığı gün ifadelerinin hakikati görüldü. Dehşetten ilk anda gördüklerime üzülemedim.

Ayetlerde yazılan her bir kelimeye iman etmiş olduğunu sanmakta olan bu aciz gördüğü dehşet ile Allahu Teala'nın heybeti ve azameti karşısında titredir. Ne titremek. Daha önce kendisini korkuyu bilir sanan bu aciz, Allah'tan korktuğunu sanan bu aciz, korkmayı bugüne kadar aslında bilmemiş olduğunu anlayacak kadar korktu.

Görüldü ki, mucizeler hem iman etmiş olanlar hem de iman etmemiş olanlar için bir imtihandır. Çünkü akıl biter. Akıl bitince kalp kalır. Aklen iman etmiş biri yolda kalır. Çünkü aklın tüm kabiliyetini yitirdiği yerde ancak insan acziyetinin doruğunda hissediyor kendisini.

Anlaşıldı ki, Allah'ın azabından, gazabından, azametinden, celalinden sığınacak tek yer Allahu Teala'nın rahmeti, merhameti, affediciliği. Secdeye vardım, merhametine, rahmetine, Cemal'ine, rızana sığınıyorum diye. Ne desin ki aciz kul. Acziyetini giyip varacak secdeye.

Görüldü ki, Rahman ve Rahim olan Allah rahmetini kendi Zat'ı üzerine yazmamış olsa idi azametinden yok olmuş idik.

Bir ara İlayda çay yaptı. Onu görünce ve o günün dehşetinde onu düşününce o zaman yoğun olarak hüzne gark oldum. Sonra hüznün öyle bir yoğunlaştı ki içimde. İnsanları, çocuklarını bırakan anaları, ailelerini bırakan babalar, o gün çocuk olanların hali, o kaçışmalar, çaresizce koşturmalar, çılgınlıklar ile hüznün öyle yoğunlaştı ki, kalp ağırlaştı.

Anlaşıldı ki, kıyamet ile ilgili her bir ayet ve Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'den rivayet edilen hadislerin sahihleri bu ümmet için ancak birer nimettir, merhamettendir. Allahu Teala'nın rahmetidir. Ancak seven sevdiğini böyle bir dehşete hazırlamak ister. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ümmeti için ne kadar korkmuştur bir damlası olsun hissedildi. Daimî hüznün ancak rahmettendir. Rauf ve Rahim Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. O hüznü nasıl da edeple taşıdı. O hüznü ümmetine paylaştırsalar, zayı olurduk. Anlaşıldı ki edep edep olmayı Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile öğrendi. Edep, O'nun nuru ile edep oldu. Bu kadar ilim ve hüznle gülümseyebilmek ve bir ümmeti sırtlamak, kucaklamak ancak Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi Ve Sellem'indir, ancak Muhammed Mustafa Sallallahu Teala Aleyhi ve Sellem'dir. Bu başlı başına belki en büyük mucizelerden birisi değil midir? Efendimiz sallallahu Teala aleyhi ve sellem'in şanını Allahu Teala ne kadar yüceltmıştır. Elhamdülillah.

Anladım ki bu halde Allahu Teala'nın bir muradı aslında bu hal ile buna hazırlanma veyahut bir nebze bile olsa daha hazır olma hikmeti. Bu da Rabbimden bir nimettir, şükür Rahman'a. "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Elhamdülillah. Elhamdülillahi Rabbil Alemin.

Saat 10'a 5 kala bu halin yoğun haşyeti, dehşeti hafiflemeye başladı. Sonra vakit geldi dediniz siz, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile 10 dakikamızı yapalım. Oturdum seccadeye. Bir de baktım yanımda hafif bir tebessüm ile Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem var. O hal müşahedesi devam ediyor. Ama Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem yanımda. Mübarek elini elimin üstüne koydu. Hüngür hüngür

ağlamaya başladı bu aciz. Bu nasıl bir sevgidir ya Rabbi? O'nun beni sevdiği kadar ben kendimi sevmiyorum. Anlaşıldı ki sevgi de edep gibi sevgi oldu. Anlıyorum ki şimdi bunları yazarken, o an orada dünyanın en kıymetli o hafif tebessümü, olan her şeye rağmen şu yanındaki acizin bu haline teselli vermek, onu rahmetiyle sarmak içindi. Nasıl ki onun tebessümü ancak bir rahmetti, çünkü Daimül Hüzün ancak rahmetten gülümser. O tebessümü arşta hangi melek taşıyacakmış. **“Hiç bilenlerle, bilmeyenlerle bir olur mu?”**. Tüm gürültü bitti, dehşet sanki düğmeye basılmış gibi kapatıldı. Kocaman bir Nurani kürenin içindeydik. Etrafta koşturmacalar devam ediyordu ama o kürenin içinde ancak bir teslimiyet ve şükür, rahmet vardı.

Hız. Ebu Bekir, Hz. Ali, Hz. Ömer oradaydılar.

Etrafta bu mübarek alanın dışında kalan koşuşanlara üzüliyordum veyahut Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem yanına O'nun hüznü yansiyordu. Sordum, “Ya Resulullah bu insanları da alsak olmaz mı?”, Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem “Onlar Allah'ın azabındadır” dedi. Hüzün vardı ama netti. Bu Allah'ın Teala'nın hakkı idi çünkü.

Bu hallerin sonrasında kalbimde derin bir sızı ve hüznü kaldı, gerçekten göğsümde sızladı kalbim tarafında bir yer. Kendimi dua eder halde buldum. O günün dehşetinde kalan insanlar için bugünden onlar için dua etmek istedim. Maneviyatta dua esnasında üstümdeki manevi rengin çok çok hafif griye çalan bir beyaz olduğu gösterildi. O dehşetli manzaradan ve O günün dehşetini görünce, insanların haline dair içime düşen gamdan mı bilmiyorum. Farklı görünüyor her şey.

Kalbime adeta milyarlarca istiğfar çekme niyeti geldi. Sanki her bir kul için bir kez olsun bir tövbe çeksem, bir nebze hafifler miydi belki bugünden edilen dua ile? Bugün ile o gün birbirini yaratma halinde değil midir? Lakin evet, demiştiniz, tekrar yaşıyoruz.

Gördüklerim, duyduklarım ve hissettiklerim bundan ibarettir Seyyidim. Manası ve hikmeti sizdedir; hüküm sizindir. Anlatılan şeyler ve halim size zaten ayandır. Dil elbet susar, söz elbet biter, gönül konuşur. Rabbim sizden razı olsun.

Bir de gece yatarken gözümün önünde birisini gördüm. Bu kişiyi görünce uyku uyanıklık arası sanki kusar gibi hissettin, ağızımdan küçük balıklar çıktığını gördüm. Karşımdaki insanın tetragrammaton ismini düşündüğü hissedildi. Ben kusunca sinirlendi ve gözleri simsiyah oldu. Ben koruma duaları yaptım tuza dualar okuyup yani başına koyup uyudum.

Seyyidim Allahu Teala himmetiniz bereketi ile bu hal (kıyamet hali) ile buna hazırlanma veyahut bir nebze bile olsa daha hazır olma ve Allah Azze ve Celle'yi biraz daha tanıma nimeti vermiş. Bu Rabbimden gelen bir nimettir, şükür Rahman'a. “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” Elhamdülillah. Elhamdülillahi Rabbil Alemin. Şükran lillah Teala.

Dün geç olduğu için göndermemiştim ödevi.

(Burada mürit yine kabza girmeye başlıyor Pazar günü zulüm içeren haberler azap ve üzüntü hissettirdiği için daralma hissetti sonra Allah'a niyaz edip arz etti biraz rahatladı ama tamamen geçmedi ve hala kabzda bu tarihten itibaren)

[2/2, 20:16] M: Bugün sabah önceki günlerin uykusuzluğu ile ister istemez feylule yapmış oldum, gaflet oldu, onun tozu dumanı var. Çok şükür Rahman'a, elhamdülillah öğrenmiş oldum ne iyi geliyor ne iyi gelmiyor vücuda ve zihne

[2/2, 20:29] M: Rabbim bu acizliğimizi himmetinizle aşıp, rızasına uygun bir istikamette devam etmeyi nasip eylesin.

Her daim tazelediğimiz niyetimiz üzere; Ümmeti Muhammed'e hayır vesilesi olma gayretimize bereket ve muvaffakiyet ihsan edip, dertli kalplere derman olabilmeyi bizlere lütfetsin inşallah.

Vakit bereketlensin biiznillah; bu gece Ümmeti Muhammed için hayırlar ihsan etsin Rabbimiz. Berat Kandilimiz mübarek olsun Seyyidim.

Ellerinizden hürmetle muhabbetle özlemle öperim.

[2/4, 20:30] M: Seyyidim öncelikle Rabbim sizden gani gani razı olsun. Duanızın ve teveccühünüzün bereketi için Allahu Teala'ya şükür ve hamd olsun. Rabbim kudretinden kudret versin, fethi mubin ihsan etsin inşallah.

Himmetiniz ile Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem ile mübarek 10 dakikamızı geçirmekte iken icimden "zerre keyif almasam bile Allahu Teala'ya ömrünün sonuna kadar ancak itaat eder ibadet ederim, Rabbim beni sadıklardan eylesin, O'na kul olmak ne güzeldir, bu ancak haktır ve O'nun hakkıdır" diye tefekkür ederken; kurban olduğum her zerremi feda olduğu Resulullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz müşahede edildi, mübarek sağ elini uzattığı ve içinde nurani ve altın nakışlı bir ferman olduğu görüldü, bu fermanı teslim almak üzere uzanırken içinde Allahu Teala'nın bir emri olduğu kuvvetle hissedildi, Sübhanallahi velhamdulillahi ve la ilahe illallahu vallahu Ekber. Başım gözüm üstüne. Ne olduğuna vakıf olmak henüz nasip olmasa da sahibim ne dilerse bu kul o emir üzeredir. Rabbime ve bende tecellisini murad ettiği her hayıra, iyilige, esmasına teslimim. Ben ancak O'nun tasarrufundayım. Sübhanallah. Sübhanallah. Allahu Ekber.

[2/6, 18:32] M: Her şey Allahu Teala'nın bir hikmetidir, her imtihanın içinde de kuluna özel bir hayrı ve özel bir hikmeti vardır Rabbimizin, dönüş yine O'nadır. Rabbim en güzel

şekilde çokça razı olduğu ve sevdiği ve O'nu çokça seven ve razı olan bir kul olarak yaşamayı, ölmeyi ve O'na dönmeyi nasip etsin, ihsan etsin inşallah

[2/8, 18:44] M: Seyyidim, teveccühünüz ve himmetinizin bereketiyle bir hal müşahede edildi, onu sizinle paylaşmak istedim.

Euzubillahimineşşeytanirracim. Bismillahirrahmanirrahim. Sübhanallahi velhamdülillahi ve la ilahe illallahu vallahu ekber. Ve la havle ve la kuvvete illa billahil aliyyil azim.

İsa Aleyhisselam ile rabıta öncesi ve esnasında, evvela maneviyatta renklerin, hissiyatın, keskinliğin ve her şeyin çok farklı olduğu hissedildi. Rabıta devam ederken Kabe-i Muazzama'dan bir nurun yayıldığı görüldü. Bu nur, bir kalp atışı gibi Kabe'den tüm dünyaya yayılıyor, sonra tekrar orada toplanıyordu. Bu daimen olan canlı bir nabız ve akış gibiydi. Dünyaya yayılırken müminlerin kalplerine dokunuyor; o dokunuşla dünyanın her yerindeki mümin kalpler, karanlıkta yakılan bir ateş gibi ama nurani bir renkle aydınlanıyordu. Karanlıkta ateş böcekleri gibi... Sanki yankılanıyor gibiydi bu dalga o kalplerde.

Kabe-i Muazzama'dan farklı esmalar yayılıyordu. Hangi esmaya yoğunlaşılsa, kalbimin atışıyla Kabe'nin o 'kalp atışı' aynı ritme giriyor ve o esmanın müminler üzerindeki tesiri, onlara dokunuşu hissediliyordu. Elhamdülillahi Rabbilalemin.

Bu şekilde biiznillah 'Ya Fettâh, Ya Câmi', 'Ya Rahmân, Ya Rahîm', 'Ya Kuddûs, Ya Hâfız' esmalarına odaklanıp o ritim yakalandı. Allahu Teala'nın izniyle dünya üzerindeki müminler için güzel, nurani bir feyz, enerji ve iyi niyetler yayıldı, hissedildi.

Sonra o yoğun manevi atmosfer içinde dururken, Kabe-i Muazzama'nın içinden size yönelip Allahu Teala'nın izniyle yönelerek yine bu esmalarla, bilhassa 'Ya Fettâh' ve 'Ya Galip' esmalariyle yoğunlaşıldı. Elhamdülillah, elhamdülillah, elhamdülillah.

Ayrıca İsa Aleyhisselam'ın hayatından bir iki kesit daha gösterildi. Bu kesitlerde, İsa Aleyhisselam'ın, henüz tam manasıyla duymanın, anlamının ve hikmetine vakıf olmanın nasip olmadığı bir 'İsm-i İlahi'yi kullandığı görüldü.

Halimiz böyledir Seyyidim, inşallah.

[2/9, 20:29] M: Seyyidim, her şeyden önce bizleri yoktan var eden; varlığından bizlere birer müjdeleyici, uyarıcı ve hatırlatıcı olarak gönderdiği peygamberleri ile, o Peygamberlerine verdiği kitaplar ile haberdar eden; iman ve İslam nimetiyle ve kulluk ile şereflendiren Alemlerin Rabbi Allah Azze ve Celle'ye, Rabbimize sonsuz hamd-ü senalar olsun.

Allahümme salli ve barik ve sellim alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Seyyidinâ Muhammed ve alâ Ehli Beyt ve alâ ashabihi ecmain ve alâ cemii-l enbiyai vel mürselîn ve alâ alemil melekut ve alâ ümmeti Muhammed.

Müsaadenize sığınarak himmetiniz, duanız ve teveccühünüz bereketi ile bugün ikram edilmiş hali arz etmeyi dilerim.

Euzübillahimineşşeytanirracim, Bismillahirrahmanirrahim.

La havle ve la kuvvete illa billahil Aliyyil Azim.

İsa Aleyhisselam'ın rabıta esnasında ilk önce bir şey içirdiği görüldü. O içilen şeyin, göğsüme inip oradan letaiflere sirayet ettiği hissettirildi.

Tekrardan Kabe-i Muazzama görüldü. Bu sefer Kabe-i Muazzama'nın kalp atışı duyuldu. Her kalp atışında çok farklı, ilginç bir ses çıkıyordu ama bu net bir kalp atışı sesiydi. Oranın enerjisi, feyzi ve nuru yine kuvvetle hissedildi.

Sonra nefese odaklanılınca, İsa Aleyhisselam tarafından: "Nefesi öğrendin, şimdi nuru öğrenme zamanı" dendiği duyuldu. Nur ile ilgili şöyle bir mana düşürüldü: Nur önce gösterildi; elektrik gibi, sanki cayır cayır, oldukça keskin bir hissi olan çok güçlü bir şey olarak hissedildi.

Her şeyin aslında nurdan oluştuğu; karanlık olan şeylerin ise bu nurun enerjisinin, frekansının, feyzinin düştüğü ve latifliğini yitirdiği bir hal olduğu anlaşıldı. Çünkü o kalp ritminden çıkma ve gaflet perdesi vardı karanlıkta.

Gerçekten güzel, parlak ve nurani olarak algıladığımız şeylerin ise bu frekansın yüksek, latif ve feyizli hali olduğu, kalp ritmine uygun olduğu hissedildi; ancak hepsi aynı kaynaktandı.

Nefis, daha düşük bir enerjide ve ritimde, dünyaya yakın bir titreşimde; Ruh ise daha yüksek bir titreşimdeydi.

"Ruh Allah'ı bulmuştur" kelamınızdaki mana burada hissedildi. Zira Ruh zaten o nurlu ve yüksek titreşimdendi, latifti ve ruh evet dedi. Nefis ise bulunduğu hale göre titreşimi ve hissiyatı değişebilen bir yapıdaydı ama içinde karanlık vardı.

Nefis bu kalp ritmine uyup bunu doğrulamadığı zaman, Allahu Teala'nın rızasına uygun hale varmak ona nasip olmuyor. Cehennem de aslında bu nefse —titreşimi ve frekansı yükselmeyen, ritme uygun belli bir hale gelmeyen o nefse— bir nevi temizlik ve yükseltme işlemi gibi, bir ateşle azap hali veriyor. Evet, nefse ateş azap ediyor ama aslında nefse temizleyici ve yükseltici bir etkisi de var.

Ancak bazı nefisler var ki —hissettirildiği haliyle— onlar doğrulamıyorlar ve doğrulamayacaklar; bu yüzden daima o ateş ve azap içerisinde. Buradaki ince mana böyle hissettirildi.

Ayrıca İsa Aleyhisselam bir ağaç veya duvar benzeri bir yapı gösterdi. Bunun üzerinde küçük küçük, basamak basamak, mantar gibi duran yerler vardı. Bunlar boylu boyunca yükseliyordu. Yaklaşınca, üzerinde sürekli yürüyen insanlar olduğu, o basamaklardan tek tek yukarı çıktıkları görüldü. Bir insan seli gibi, aşağısı daha karanlık, yukarısı daha nurani olan o ağacın veya duvarın tepesine doğru gidiyorlardı. Tüm bu yükseliş, "Allah, Allah, Allah" zikriyle, köklerden yukarıya doğru gerçekleşiyordu. Her şey kendi içerisinde

dönüyordu ve aslında kendisine adım atıyor ve varıyordu. Yani en karanlık yerden en nurani olana doğru, her şeyin "Allah" zikriyle O'na varma gayretinde ve istikametinde olduğu müşahede edildi.

Bir de İsa Aleyhisselam'ın bir Esma zikreder gibi, sanki "Hayyme", "Haymene" der gibi bir zikri işitildi.

Efendimiz Sallallahu Aleyhi Vesellem ile İsa Aleyhisselam birlikte müşahede edildi. Efendimiz Sallallahu Aleyhi Vesellem'in de bir şey içirdiği, kana kana içtiğim ve göğsüme inip yine letaiflere sirayet ettiği görüldü.

Rabıtar esnasında yoğun olarak bu kulun varlığı kayboluyor adeta; rabıta kurma nimeti verilen Resullerin (aleyhimüsselam) varlıkları, nurları kalıyor. Zira edep burada geri çekilmek, yok olmaktır ki güzel olan kalsın.

Rabbim nimet olarak lütfetmez ise O'na şükrümü eda etmekte dahi acizim, O'nu bilmekte acizim. Ancak şükrümü arttırması için ve O'nu daha çok bilebilmek, O'na daha yakın olabilmek için O'na dua edişim dahi O'nun izni ile O'nun verdiği bir nimet ve nasiptir. Elhamdülillah. Hamd âlemlerin Rabbi Allahu Teala'yadır.

Ellerinizden hürmetle, muhabbetle öperim.

Kendi varlığımdan ve benliğimden Allahu Teala'ya sığınırım.

La faile illallah. La mevcude illa Huvel Hakk, Huvel Evvelu, vel Ahiru, vel Baki. La ilahe illa Hu.